

[Jednoduchost ve filosofii]

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[1994](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[1994](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 28. 6. 1994
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 28. 6. 1994

[Jednoduchost ve filosofii]

Jednoduchost je ve filosofii vždycky krajně ošidná a filosof s ní musí pracovat s jasně promyšleným záměrem. Jednoduchost buď navazuje na existující předsudky a předpojetí – anebo nutně vyprovokuje odpor a protesty takových předsudků a předpojetí, ovšem nutně odpor a protesty předsudečné a předpojaté. V každém případě jde tedy o práci s předsudky a předpojetími. Tam, kde předsudečnost a předpojatost převládá a je téměř neprůstřelná, musí filosof volit provokaci. Vyprovokované reakce pak obvykle slouží jako první materiál, určený ke kritické analýze, která ukáže nedržitelnost základních pozic reagovavšího (ev. reagovavších). Kdyby filosof začal hned s kritickou analýzou a zevrubně argumentoval, nevyvolal by dostatečnou pozornost, nezbytnou k tomu, aby jeho práce mohla někoho oslovit. Naproti tomu tam, kde předpojetí a předsudky jsou sice značně rozšířeny, ale nenabýly forem naprosté zatvrzelosti, lze s nimi nakládat jako s prostými omyly (např. starší doby apod.), ale jejich kritiku je třeba nechat vyústit do aktu poměrně snadné jejich náhrady pojetím či myšlenkou jinou, lepší, správnější, ale rovněž jednoduchou. Sám filosof však na tuto jednoduchost nikdy nesmí sázet a nesmí se jí nechat uspokojit a ukolébat.

(Praha, 940628-3.)